

рекла нѣкога: сѣдї ѿ дѣ-
сна та ми страна, до гдѣ да
тѣримъ непріятели тѣ твои
подношіе на-нозѣ тѣ ти;

14 Не сѧ ли січки тѣ ѿнї
слѹжители дѣхове, който
се пращають на слѹгованіе за
ѡнꙗ, който щатъ да на-
слѣдатъ спасеніе;

ГЛАВА В^т.

ЗАРЯДИ токиа трѣбова ніе
да внимаемъ помнога на
ѡнова цио смѣ чсли, да се
не подпажнемъ нѣкога (и
паднемъ).

2 Защото, ако ѿнїй за-
конъ, който се возвѣстї
чре兹ъ Іаггелыте, быде до-
стовѣренъ, и сікое преступ-
леніе и пресадишаніе прїа
праведно наказаніе:

3 Каквѡ ще да оубѣгнемъ
ніе (ѿ наказаніе то), ако
ѡставимъ вѣ nemarenie тол-
ко голімо спасеніе: което
като прїа начало да се про-
повѣдва ѿ (самагѡ (Г҃А,
подтвердиено вѣде намъ
(послѣ) чрезвѣ ѿнꙗ, който
(го) чѣха (ѿ негѡ):

4 Й и сама Бѣль (го) за-
твидѣтелствова со знаме-
ниа и чдеса, и сѣ различины
сіашь, и сѣ даркы та на-ска-
тагѡ дѣх, който разѣлї
по сюла та си вѣла.

5 Защото не покори на Іаг-
гели та вселенна та коато

ще дѣйде, за коато ніе (се-
гà) говоримъ:

6 Но напротивъ засвидѣ-
телствова нѣкой на єдно
мѣсто (вѣ писаніе то), който
говори (така): що є че-
ловѣкъ, та го помнишъ;
или (що є) синъ человѣче-
скій та го наглѣдѣвашъ;

7 Направиша си го, мѣло
нѣшо по дolenъ ѿ Іаггелы
те: то слава и сѧ честъ си
го вѣнчала, и поставиша си
го надъ дѣла та на-твой
те ржце:

8 Сіичко си покориша подъ
нозѣ тѣ мѣ. а когатомъ по-
кори сіичко, нѣшо не ѿста-
ви да не мѣ є покорено: но
сега не видиме ѹюще, защѣ
мѣ є сіичко покорено.

9 Окаче вѣдиме Іисуса (да
є) вѣнчанъ со слава и честъ,
който быде мѣло нѣшо по
доленъ ѿ Іаггелыте заради
смерть та, коато претерпѣ:
щото да вѣси смерть по
божије то благоволеніе за
(спасеніе то на-) сіочки те.

10 Защото трѣбоваше ѿнъ.
Заради когото є, и чрезъ
когото є сіичко то, да по-
каже чрезвѣ страданія та со-
вершена ѿногова, който
щеше да приведе многа съ-
нове вѣ слава, като перво-
началникъ на-нѣхното спа-
сеніе.

11 (Азъ говоримъ сънове),
защото и който ѿсвашава,